

МЕСЕЦА АВГУСТА, У 21. ДАН.

* * *

СЛУЖБА И ЖИТИЈЕ
ПРЕПОДОБНО-МУЧЕНИКА
РАФАИЛА (МОМЧИЛОВИЋА),
ИГУМАНА МАНАСТИРА ШИШАТОВАЦ,
НА СВЕТОЈ ГОРИ ФРУШКОЈ, ИКОНОПИЈЦА.

МЦА АУГУСТА, ВЪ КЪ-Й ДЕНЬ.

* * *

СЛУЖБА И ЖИТИЈЕ
ПРЕПОДОБНОМУЧЕНИКА
РАФАИЛА (МОМЧИЛОВИЋА),
ИГУМЕНА МАНАСТЫРЪ ШИШАТОВАЦЪ,
НА СЪТЪЙ ГОРЪ ФРУЖСТЪЙ, ИКОНОПИЈЦА.

МЕСЕЦА АВГУСТА, У 21. ДАН.

**(С)ПОМЕН НОВОГ ПРЕПОДОБНОМУЧЕНИКА РАФАИЛА (МОМЧИЛОВИЋА),
ИГУМАНА МАНАСТИРА ШИШАТОВАЦ НА СВЕТОЈ ГОРИ ФРУШКОЈ,
ИКОНОПИСЦА.**

[Ако изволи предстојатељ,^{*1} служимо бдење.]

НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.

Ако има бдења, певамо:

„Блажен (је) човек ...“ 1. антифон.

На „Госпoде завапих ...“ стихире, на 8:

3 Успења, и 5 преподобно-мученикâ, глас 4:

Преподобни оче, * сведушно се још као дечак Господу предав(ши), * и монашко живљење заволев(ши); * стао си на уску стазу спасења, * омрзнув(ши) сујету овога света; * и ходио си путем заповести Његових, * љубећ(и) Га свим срцем својим; * тако да си и до крви пострадао * исповедајућ(и) Христа православно.

Поверив(ши) душу своју у добротинству Господу * као верноме Саздатељу, преподобни оче, * ти си храбро муке претрпео; * знајући да страдаш по вољи Божијој, [1. Пт. 4,19] * и да је Он моћан да те избави од тела смрти ове; [Рим. 7,24] * и док се под ударцима мучитеља распадао твој телесни шатор, * душа ти је клицала сагледавајући саздавање небескога. [2. Кор. 5,1 и сл.]

Чашу коју је Господ пио, * и ти си преподобни оче, испио; * и крштењем Његовим у крви, * и ти си се крстио; [Мт. 20,23; Мк. 10,39] * изгажен ногама, од тешких рана душу си испустио; * предав(ши) је у руке Арханђелâ, * у чију си обитељ из ране младости ступио; * да је они однесу Господу, * Коме си све до саме смрти верно служио.

^{1*} месни епископ, старешина манастира или цркве.

МѢСЯЦА А҃ВГУСТА, ВЪ КѢ-Й ДЕНЬ.

ПАМЯТЬ НОВАГО ПРѢПОМѢНИКА РАФАИЛА
(МОЛЧИЛОВИЧА), ИГУМЕНА МОНАСТЫРѢ ШИШАТОВАЦА,
НА СѢѢЙ ГОРѢ ФРУЖЕТѢЙ, ИКОНОПИСЦА.

[И҃ще и҃звѣститъ предстоѣтель, творимъ вѣдѣнїе.]

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧЕРНИ.

И҃ще и҃мать вѣдѣнїа, поэмъ:

Бл҃женъ мѣжъ: а-й антїфѡнъ.

На Г҃дн, возвѣхъ: стїхїры, на и҃:

Г҃ о҃успѣнїа, и҃ ѣ прѢПОМѢНИКА, гласъ д҃:

ПрѢПОМѢНЕ О҃че, * вседѣшнѡ ѣще О҃трокъ сый гдѣви ѡдавса, * и҃
МОНАШЕСКОЕ ЖИТІЕ ВОЗЛЮБИВЪ: * настѣпїлѡ ѣси на о҃узкѡ стезю
спїсѣнїа, * возненавидѣвѡ сѣтѣ сего мїра: * и҃ шестковалѡ ѣси пѣтемъ
зѣповѣдей сг҃вѡ, * любѣа того вѣемъ ср҃цемъ своїмъ: * ѣкѡ и҃ до крѡве
пострадалѡ ѣси * исповѣдалѡ хр҃та православно.

Вѣривѡ дѣшѡ своѡ во бл҃готворенїи гдѣ * ѣкѡ вѣривѡ зиждїтелю,
ПрѢПОМѢНЕ О҃че, * ты доблественнѡ мѣки претерпѣлѡ ѣси: * вѣдалѡ
ѣкѡ страждешн по вѡли бж҃їей, * и҃ ѣкѡ твоѡ мѡщенъ [ѣсть] и҃звѣстити
тѣ ѡ тѣла смѣрти сѣа: * и҃ подѡ о҃ударами мѣчїтелей растлѣвѣющеїса
твоѡй тѣлеснѣй храмїнѣ, * дѣшѡ твоѡ восклицаше созерцаюци созданїе
нѣныа.

Чашѡ юже пїлѡ [ѣсть] гдѣ, * и҃ ты прѢПОМѢНЕ О҃че испїлѡ ѣси: * и҃
кр҃щенїемъ сг҃вѡ въ крѡви, * и҃ ты кр҃тїлѡ ѣси: * попранъ ногами,
ѡ тѣжкнхъ рѣнъ дѣшѡ испѣтїлѡ ѣси: * ѡдавѡ ю въ рѣцѣ архѣггѣлъ, * въ
и҃хже о҃бїтель ѡ рѣнїа юности встѣпїлѡ ѣси: * да тїи ѡнесѣтъ ю [ко]
гдѣ, * ѣмѣже даже до самыа смѣрти вѣривѡ сдѣжалѡ ѣси.

Нерукотворену икону, преподобни оче, * ти си изобразио чврстим стајањем у вери и страдањем; * потпуно се уподобив(ши) ликовима светих, * које си за живота свога на земљи изображавао. * Стога, и ми * побожно поштујућ(и) свети (с)помен твој, * и с љубављу целивајућ(и) икону твоју; * прослављамо Христа, Бога нашега, * који те је на подвиг укрепио * и достојно те увенчао.

Од младости чисти сасуд бив(ши), * и као монах име Исцелења носив(ши); * преподобни оче, крвљу проливеном за Христа ти си се сасвим очистио, * и страсти душе и тела си излечио; * и тако убелив(ши) хаљине своје, * у небеску ризницу си ступио; * одакле нам изливаш милости и исцелења, * молитвама твојим Христу, * једином Лекару душа и тела наших.

Слава ... глас 6:

Данас се светло радују * и весело ликују сви карајеви србски, * а нарочито свете обитељи: * Ковиљска и Бођанска у Бачкој, * Манасија светога деспота Стевана, * и Шишатовоц на Светој Гори Фрушкој; * и по свој васељени сабирају се колена србска у свете храмове, * да боголепним песмама и у духовном весељу, * достојно прославе свечасни (с)помен: * дивног међу мученицима, * изабраног међу преподобним оцима, * ангелоименог Рафаила свеблаженог: * светила сјајног на крају векова, * борца преизврсног против лукавства враговâ, * славног страдалника и храброг Христова војника, * исповедника праве вере пред злославнима. * О! ходите, и сви православни, * да га заједно прославимо; * јер Господ не гледа ко је ко, * него му је мио у сваком народу * ко Га се боји и ко твори правду. [Д. ап. 10,34 и 35; Јн. 9,31 и сл.] О! прехвални мучениче, * оче Рафаило богоблажени, * измоли нам мир (к)од Христа Бога, * и душама нашим велику и богату милост.

И сада ... Успења.

Нерѣкотворѣннѣю икѡнѣ, прѣбне ѿче, * ты и́зъбра́зилъ еси́
 нѣтвердымъ сто́лпемъ въ вѣрѣ и́ страданіемъ: * всеовершѣннѡ
 оуподобѣвша ликѡмъ стѣхъ, * и́хже въ житіи́ своѣмъ на землѣ
 и́зъбражалъ еси́. * тѣмже, и́ мы, * бл҃гоу́чнѡ чтѹще стѣю́ пѣмать
 твою́, * и́ съ любѡвію́ ѡблѡбызѹюще икѡнѣ твою́: * прославлѣемъ хрѣта́,
 б҃га́ на́шего, * на по́двигъ тѣ́ оукрѣпѣвшаго, * и́ досто́йнѡ тѣ́
 оувѣнчѣвшаго.

Ѡи́ности чѣстѣ создѣвъ бѣвъ, * и́ ѣакѡ мона́хъ и́ма и́сцѣлѣніа
 носѣвъ: * прѣбне ѿче, крѡвію́ пролі́анною ѡ хрѣтѣ́ ты́ наипѣче
 ѡчи́стилѣ еси́, * и́ стра́сти дѡшѣ и́ тѣлесѣ́ оуврачевѣлъ еси́: * и́ тѣакѡ
 оувѣлѣвъ ѡдѣжды́ своѣ́, * въ нѣное сокрѡвице́ встѣпѣлъ еси́: * ѡтѣдѣ
 и́занѣвѣши́ на́мъ мѣлѡсти́ и́ и́сцѣлѣніа́, * мѣтѡвѣми́ твоѣми́ [ко] хрѣтѣ́,
 е́динѡмѣ́ врачѣ́ дѡшѣ́ и́ тѣлесѣ́ на́шихъ.

Сла́ва, глѣеъ ѿ:

Дне́сь свѣтлѡ ра́дѡются * и́ вѣселѡ ликѡвствѡются всѣ́ концѣ́
 сѣрѡвѣтѣи́, * наипѣче́ же стѣ́а ѡбѣтѣли́: * ковьѣльскаа́ и́ бѡданскаа́
 въ ба́чстѣѣ́, * манассѣ́а́ стѣ́агѡ дѣспѡта́ стѣ́ана́, * и́ шишѣ́тоѡвѡцъ на стѣ́ѣ́
 горѣ́ фрѣ́жстѣ́ѣ́: * и́ по всѣ́й вселѣннѣ́ѣ́ собира́ются́ колѣ́на сѣрѡскаа́ во
 стѣ́ѣ́а хрѣ́мы: * б҃голѣ́пными́ пѣ́сньми́ и́ въ дѣ́хѡвнѣ́мъ вѣселѣ́н, * досто́йнѡ
 просла́вити́ всеу́чнѣ́ю пѣ́мать: * дѣ́внагѡ въ мѣ́нницѣ́хъ, * и́зѡра́ннагѡ въ
 прѣ́бныхъ ѡцѣ́хъ, * аг҃лѡнмѣ́ннагѡ рафаѣ́ла́ всебл҃женнагѡ: * свѣ́тѣ́ла
 свѣ́тлагѡ въ концѣ́ вѣ́кѡвъ: * борѡ́ прѣнзрѣ́ннагѡ прѡтѣ́вѣ́ лѡка́вства
 вра́жѣ́а: * сла́внагѡ стра́дальца́ и́ дѡблѣ́гѡ хрѣ́тѡѡѡ́на, * и́спѡвѣ́дника
 пра́вѣа́ вѣ́ры прѣдъ́ слѡсла́вными́. * Ѡ, прѣ́идѣ́те, и́ всѣ́ правосла́внѣи́, * да
 вкѡ́пѣ́ просла́вимъ е́гѡ: * ѣакѡ́ не на ли́цѣ́ зрѣ́тъ гдѣ́, * но прѣ́ѣ́тенъ
 [ѣ́сть] е́мѣ́ во вѣ́щѣ́мъ ѣ́зыцѣ́ * бо́иѣа́ е́гѡ́ и́ дѣ́лаѣ́и пра́вдѣ́. * Ѡ,
 прѣхѡ́альне́ мѣ́нниче́, * ѿче́ рафаѣ́ле́ б҃гобл҃женне́, * и́спросѣ́ на́мъ мѣ́ръ о́у
 хрѣ́та́ б҃га́, * и́ дѡшѣ́мъ на́шыми́ вѣ́лію́ и́ богѣ́тѣ́ю мѣ́ть.

И́ ны́нѣ́, о́успѣ́ніа́.

Вход, прокимен дана, и три читања преподобнима.

На литији: стихире, глас 3:

Осмелих се у Господу да запевам песму мученику Његовом, *
иако сам најгори од свих слугу Његових. * Нека ми Господе
овај убоги труд * не буде на осуду; но, молим Те: * отвори очи ума
мога скверног, * и скини са језика мога бремене кала греховног, * да
чистим устима и лаким уснама, * достојно могу да усхвалим: *
славног међу мученицима, * и дивног међу девственицима, *
изврсног међу исповедницима и преподобним оцима, * Рафаила у
страдањима преукрашенога. [Глас 4:]

Гав живот свој целомудрено и побожно проживев(ши), * и
монашке завете ненарушене сачував(ши); * на крају си се и
мученичког венца удостојио, * преподобни оче Рафаило, * дивну
младост и часну старост * тако Господу своме сједињене принев(ши);
* и сада стојећ(и) у зборовима преподобних мученика, * с њима се
веселиш гледањем незалазне светлости лица Христова. * Њега,
непрестано моли за нас, [на]род твој, * и за све православне, * који с
вером и љубављу славе свети (с)помен твој. [Глас 5:]

Гроб твој, оче, * остаде скривен од очију наших, * но твоја се
светост не могаше скрити; * јер они који те усмртише, * име
твоје преславним учинише; * јер се монашка красота, * мученичком
лепотом преукраси; * и губљење живота овога, * уведе те у дворе
Царства безсмртнога. * Тамо, свагда моли се Господу за све нас: * да
се удостојимо непропадивости и безсмртности. Слава ... глас 6:

Заиста је диван Бог у светима Својим, [Пс. 67,35а] * и ко Њега
слави, тога и Он прославља. * Све се ово испуни, оче
преподобни, * и на теби и на сатрудницима твојим: * Димитрију,
Герману и Теофану. * Но, као што апостол вели: * сви који хоће да
живе побожно у Христу Исусу, биће гоњени; [2. Тим. 3,12] * и вас
пљуваху, вређаху и исмеваху, * чупаху, шамараху и удараху; * у
тамнице бацаху, и на крају побише, * намучив(ши) вас као
незнабожци у давнини свете мученике. * Но, смрт ваша громогласно
објављује свима: * да је боље за Христа пострадали и умрети, * него
ли и сав овај свет задобити, * а без Христа остати. И сада ... Успења.

На стиховње: стихире, глас 3:

И звежбав(ши) се сталним бдењима, молитвама и постовима; *
 ти си, свеблажени оче, * радосно и драговољно претрпео муке
 и бијења; * пострадав(ши) као у туђем телу, * ниси се обазирао на
 немоћ свога престарелог тела, * јер си знао да ће ти ова мала и
 пролазна мука, [2. Кор. 4,17 и Рим. 8,18] * донети вечну радост * и
 наслађивање изнад сваке земаљске брзопролазности, * у радости
 Господ(ар)а твога.

Стих: Часна је пред Господом * смрт преподобних Његових.*²

И звероподобне мучитеље си задивио * својим стрпљивим
 подношењем увредā и бијења, * које уистину превазиђе твоје
 људске моћи; * но, они будућ(и) кривоверни, * заборавише да
 Господ народу Своме снагу даје, [Пс. 28,11] * и да оне који страдају
 због Њега, у подвизима крепи. * О! предивни у страдањима, *
 преподобни оче Рафаило, * моли се за нас, [на]род твој.

Стих: Свештеници Твоји, [Господе,] обући ће се у правду; * и
 преподобни Твоји, (об)радоваће се.*³

И ти оче преподобни, * са апостолом можеш смело рећи: *
 добар рат ратовах, * трку заврших, и веру одржах; * јер си за
 подвиге своје примио венац правде, * који ти даде Господ, праведни
 Судија, * као и свима који с љубављу очекују долазак Његов. [сп. 2.
 Тим. 4,7-8] * Зато сада, стојећ(и) пред Господом * у збору светих
 мученика, * смело се моли за нас, * који опевамо часна страдања твоја.

Слава ... глас 4:

Данас се новом светлошћу просветљава србски север; * и радосно
 аликује запад, * јер нам на заласку, сјајна звезда засија; * југ се
 сјајно озарава зрацима блиставим, * а исток сусреће светило западно,
 * купајућ(и) се у светлости његовој. * С краја на крај васељене проноси
 се слава његова, * прелазећ(и) преко далеких мора, * где год је србског
 рода. * О! ходите, сви мученикољубци, * саберимо се у свете храмове,
 * и прославимо свети (с)помен * преблаженог и предивног оца нашег
 Рафаила; * молећ(и) се Господу * да нам његовим молитвама, дарује: *
 победу над противницима, * непоколебивост у православљу, * и
 велику и обилну милост.

И сада ... **Успења.**

²* Пс. 115,6.

³* Пс. 131,9.

На благосиљању хлебова: тропар, глас 4:

Истрајан у подвизима, * и трпељив у страдањима, * показао си се, преподобни оче Рафаило; * сујету света овог презрев(ши), * и ни за шта бијења мучитељскā сматрав(ши). * Зато те Господ и прослави, * међу зборове преподобних и мученикā те уврстив(ши). * С њима, непрестано моли се: * за исцелење и спасење душа наших. [Два пута.]

И: Богородице Дјево ... или: Успења. [Једном.]

НА ЈУТРЕЊУ.

На Бог (је) Господ ... тропар Успења, глас 1:

Урађању девство си сачувала, * у успењу свет ниси оставила, Богородице; * прешла си (к) Животу, * Ти која си Мајка Живота, * и молитвама Твојим * избављаш од смрти душе наше. [Два пута.]

Слава ... Тропар преподобно-мученикâ, глас 4:

Истрајан у подвизима ...

И сада ... Успења.

По 1. стихословљу: сједален, глас 3:

Ни жалост, ни тескоба, ни гоњење; * ни глад, ни голотиња, * ни опасност, ни мач; * не могаху те раставити од љубави Христове, преподобни оче; * но си у свему овоме злославне мучитеље побеђивао, * помоћ(ј)у Онога који те је заволио. [ср. Рим. 8,35 и 37] * Њега моли непрестано за нас, * који с љубављу прослављамо свети (с)помен твој. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Успења.

По 2. стихословљу: сједален, глас 4:

Гвачим си био угњетаван, али не потиштен; * збуњиван, але не очајан; * прогоњен, али не остављен; * оборен, али не изгубљен; * свагда носећ(и), преподобни оче, на телу умирање за Господа Исуса, * па се и живот Његов на телу твојем смртном показао, * и Он те је преда се у слави поставио. [ср. 2. Кор. 4,8-14] * Њему се свагда моли: * да и нас удостоји живота вечнога * и Царства небескога. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Успења.

На блѣвѣніи хлѣбѡвѡ: тропарь, гласъ д̄:

Посто́анъ въ по́двиѣхъ, * ѿ терпѣлихъ въ страда́ніихъ, * показа́ла ѣси, прѣвене Ѿче рафаїле: * ѡтѣ мѣра сегѡ презрѣхъ, * ѿ въ ничто́же вѣ́ніа мѡчи́тельскаа вѣ́ніа. * тѣмъ тѣ гдѣ ѿ просла́ви, * въ ли́цѣхъ прѣвѣныхъ ѿ мѡченикѡ тѣ вчинѣхъ. * съ нѣмже, непреста́ннѡ моли́а: * ѡ ѿщѣленіи ѿ спсѣніи дѡшъ на́шихъ. [Дважды.]

И: Бѣе дѡ: ѿли: Оуспѣніа. [Единожды.]

НА УТРОНИ.

На Бѣ, гдѣ: тропарь оуспѣніа, гласъ а̄:

Въ рѣтѣ дѣтво сохрани́ла ѣси, * во оуспѣніи мѣра не ѡста́вила ѣси, бѣе, * предста́вилаа ѣси къ животѣ, * мѣи ѡци животѡ: * ѿ мѣтѡами твоѣми * ѿзбавлѣши ѡ смер́ти дѡшы на́ша. [Дважды.]

Слава: тропарь прѣвномѣнна, гласъ д̄:

Посто́анъ въ по́двиѣхъ:

И нынѣ, оуспѣніа.

По а̄-мъ стѣхословѣи: сѣдѡленъ, гласъ г̄:

Ни скорѣ, ни тѣснѡтѡ, ни гонѣніе: * ни глѡдъ, ни наготѡ, * ни бѣдѡ, ни мѣчь: * не возмогѡша тѣ разлѡчѣти ѡ любѣ хрѣтѡвѣ, прѣвене Ѿче: * но, во всѣхъ сѣхъ слоглѡвныа мѡчи́тели преповѣжда́хъ ѣси, * по́моцию возлюблѣшаго тѣ. * того́ моли́ непреста́ннѡ ѡ насъ, * съ любѡвію прославлѡщихъ стѣю пѡмѡть твою. [Дважды.] Слава, ѿ нынѣ, оуспѣніа.

По в̄-мъ стѣхословѣи: сѣдѡленъ, гласъ д̄:

Во всѣмъ ѡскорблѣемъ, но не стѡжаемъ: * нечѡемъ, но не ѡчѡвѡемъ: * гонѣмъ, но не ѡста́вляемъ: * ни злѡгѡемъ, но не погнѡемъ: * всегда носѡ, прѣвене Ѿче, въ тѣлѣ мѣртѡвѡстѣ за гдѡ іиса, * тѣмъ ѿ живѡтѡ сегѡ въ тѣлѣ твоѣмъ смер́тнѣмъ іавѣа, * ѿ той тѣ въ сла́вѣ себѣ предста́ви. * томѣ всегда моли́а: * ѿ насъ сподѡбѣти жи́зни вѣчныа * ѿ нѣнагѡ црѣтѡа. [Дважды.] Слава, ѿ нынѣ, оуспѣніа.

Полијелеј, и Величање:

Блаженим те зовемо * преподобно-мучениче оче Рафаило, * и поштујемо свети(с)помен твој; * наставниче монаха̄, * и сабеседниче анђела̄.

Изабрани псал(а)м: Стрпљиво очекивах Господа ...*⁴

По полијелеју: сједален, глас 5:

Усвему си се показао као истинити слуга Божији, преподобни оче: * у трпљењу многим, у невољама, * у бедама, у тескобама; * у ранама, у тамницама, у метежима; * у трудовима, у бдењима, и у постовима. [ср. 2. Кор. 6,4 и 5] * Зато те Господ и уведе у радост Своју; * које и ми да се удостојимо, * Господу се прилежно моли. [Два пута.]

Слава ... и сада ... Успења.

Степена 4. гласа, 1. антифон.

Прокимен, глас 4:

Не(мој) одступи(ти) од мене; * јер је невоља близу, и нема ко да ми помогне.*⁵

Стих: Господе, не(мој) удаљи(ти) помоћ Твоју од мене; * гледај да ми помогнеш.*⁶

Затим: „Све што дише ...“

Св. Јеванђеље од Луке, зач. 105 и 106 (први део):*⁷

Рече Господ Својим ученицима: [21,9] Када чујете за ратове и немире, немојте се уплашити; јер све то најприје треба да буде, али није одмах крај. [10] Тада им рече: Устаће народ на народ и царство на царство; [11] И земљотреси велики биће по мјестима, и биће глади и помори, и страхоте и знаци велики биће с неба. [12] А прије свега овога дигнуће на вас руке своје и гониће вас и предавати у синагоге и тамнице: водиће вас пред царе и намјеснике због имена мојега. [13] А то ће вам се догодити за свједочанство. [14] Ставите, дакле, у срца своја, да не смишљате унапријед како ћете одговарати; [15] Јер ја ћу вам дати рјечитост и мудрост којој се неће моћи супротставити или одговорити сви ваши противници. [16] А предаваће вас и родитељи, и браћа, и рођаци, и пријатељи, и побиће неке од вас. [17] И сви ће вас омрзнути због имена мојега. [18] Ни длака с главе ваше неће пропасти. [19] Трпљењем својим спасавајте душе своје. [20] А када видите да је војска опколила Јерусалим, онда знајте да се приближило опустошење његово. [21] Тада, који буду у Јудеји нека бјеже у горе, и који буду у самоме граду нека излазе напоље, и који су у пољу нека не улазе у град; [22] Јер су ово дани освете, да се испуни све што је написано. [23] А тешко трудницама и дојиљама у те дане. Јер ће бити невоља велика на земљи, и гњев на народу овоме. [24] И пашће од оштрице мача, и биће одведени у ропство по свим народима; и Јерусалим ће газити незнабошци док се не испуне времена незнабожаца.

⁴* Пс.39,2.

⁵* Пс. 21,12.

⁶* Пс. 21,20.

⁷* Лк. 21,9- 24.

Полѹелѣй, ѡ величїи:

Оуѹ бл҃жаемъ тѣмъ * прѣбномѣниче ѿче рафаїле, * ѡ чтемъ ст҃ѹю пѣмѣть твою: * настѣвниче монаховъ, * ѡ советѣдниче ѿг҃лаховъ.

Уаломъ ѡзвѣранный: Терпѣ потерпѣхъ г҃дѣ:

По полѹелѣи: сѣдаленъ, гласъ ѿ:

Во всемъ показана єси ѡкоже истинный слѣдъ бж҃їи, прѣбне ѿче: * въ терпѣнии многѣ, въ скорбехъ, * въ бѣдахъ, въ тѣснотѣхъ: * въ ранахъ, въ темницѣхъ, въ нестроєниихъ: * въ тѣснотѣхъ, во бѣдениихъ, ѡ въ пощенїихъ. * тѣмъ, гдѣ введе тѣ въ радость твою: * ѿже ѡ намъ сподобитисѣ, * гдѣ прилѣжнѣ молишѣ. [Дважды.] **Гласъ, ѡ нынѣ, оупенїѣ.**

Степѣнна д-гѣ гласъ, а-и антїфѣонъ.

Прокїменъ, гласъ д:

Да не ѡстѹпиши ѡ менѣ: * ѡкѣ скорбь близъ, ѡкѣ нѣсть помогаѣи ми.

Стїхъ: Гдѣ, не оудали помощь твою ѡ менѣ: * на застѹплѣнїе мое конни.

Тѣже: всѣкое дыхѣнїе:

Сѣое ѿвѣіе ѡ лѣки, зачало рѣ ѡ рѣ [первая часть]:

Рече гдѣ своимъ оученикомъ: **В**гда же оубышите брѣни ѡ нестроєнїѣ, не оубоитесѣ: подобаетъ бо имъ быти прѣжде, но не оу [ѿбѣе] кончина. **Т**огда гл҃голаше имъ: востанетъ бо ѡзѣкъ на ѡзѣкъ, ѡ цр҃тво на цр҃тво. **Т**рѣси же велицы по мѣстамъ, ѡ гл҃ди ѡ пѣгубы вѣдѣтъ: стѣховѣнїѣ же ѡ знѣменїѣ вѣліѣ єз неѣ вѣдѣтъ. **П**рѣжде же єхъ вѣхъ, возложѣтъ на вы рѣки своѣ, ѡ ѡженѣтъ, предающе на євнница ѡ темницы, вѣдомы кѣ царѣмъ ѡ владыкамъ, ѡ мене моего радн. **П**рилѣжитѣ же вамъ во свѣдѣтельство: **П**оложитѣ оубѣ на рѣцѣхъ вашихъ, не прѣжде поучитисѣ ѡвѣщавѣти. **И**зъ бо дамъ вамъ оубѣ ѡ прѣмрѣсть, ѿже не возмѣгѣтъ противитисѣ, ѡлѣ ѡвѣщѣти єи противлѣющїисѣ вамъ. **П**редани же вѣдетѣ ѡ родитѣли, ѡ брѣтїю, ѡ родомъ, ѡ дрѣги, ѡ оумертвѣтъ ѡ васъ. **И** вѣдетѣ ненавидими ѡ вѣхъ ѡ мене моего радн. **И** влѣзъ главы вашеѣ не погїбнетъ. **В**ъ терпѣнии вашимъ стѣжитѣ дѣшы вашѣ. **В**гда же оузрите ѡвѣстоимъ іерлїимъ вѣи, тогда раздѣитѣ, ѡкѣ приближисѣ заплѣтѣнїе ємѣ. **Т**огда євѣи во іудѣи, да вѣгаютъ въ горы: ѡ ѡже поредѣ єгѣ да нехѣдѣтъ: ѡ ѡже во стѣранѣхъ, да не вхѣдѣтъ вѣнѣ. **И**ѡкѣ днѣ ѡмщенїю єи єтъ, ѡкѣ испѣлитисѣ всемѣ писанномѣ. **Г**оре же имѣщымъ во оутрѣбѣ, ѡ дощымъ въ тѣлѣ днѣ: вѣдетъ во вѣдѣ вѣліѣ на землѣ, ѡ гнѣвъ на лѣдѣхъ єхъ. **И** падѣтъ во ѿстрїи мечѣ, ѡ плѣненнѣ вѣдѣтъ во всѣ ѡзѣки: ѡ іерлїимъ вѣдетъ попираемъ ѡзѣки, дѣндеже єкончѣютсѣ вѣременѣ ѡзѣки.

По 50-том псалму: стихира, глас 5:

Радуј се, Сирмијо, земљо царска, * крвљу неизбројних мученика натопљена! * Радуј се, свештена митрополијо Београдско-Карловачка! Радуј се, Богом чувана епархијо Бачка! * Радуј се, најсветија Патријаршијо Пећска, * Мати, Цркво Србска! * Радуј се, Богом засађена Света Гора Фрушка! * Радуј се, обитељи Шишатовачка! * Радуј се, сав србски [на]роде, * јер преподобни Рафаило, прошав(ши) кроз велике муке, * стаде пред престо Божији, и моли се за тебе дан и ноћ. [сл. Откр. 7,14 и 15]

Канон Успења и Канон преп. муч. Рафаила,
коме је акростих (у тропарима и сједал(е)ну):
Преподобнога Рафаила славим[о].

А у богородич(а)нима: [Твореније:] Зорастово. Глас 6.

Песма 1. Ирмос:*⁸

Певајмо Господу, јер се славно прослави; * Израила неоквашена провев(ши), * а фараона и војску његову у море Црвено свалив(ши).

Припев: Преподобно-мучениче оче Рафаило, моли Бога за нас!

Песмом, браћо, опевајмо монашке подвиге * и мученичка страдања предивнога оца нашега Рафаила; * хвалећ(и) Господа, који се у њему славно прослави.

Радост вечну си достигао, * кроз долину плач(ев)ну прошав(ши), [сп. Пс. 83,5 и 6] * и за Господа свога славно пострадав(ши); * о! страдал(ни)че преподобни, * оче Рафаило свеблажени.

Бнох негда пророкова да ће Господ казнити све безбожнике, * дошав(ши) са Својим светима да учини суд над свима; [Јд. 15-14] * зато ће и мучитеље твоје казна постић(и), * а ти ћеш се радовати са свима светима. **Богородичан:**

Заштити нас од свих невоља и опасности, Пресвета Дјево; * јер Теби прибегавамо, о! Свемилостива, * као необоривом бедему и утврђењу душа наших.

* специфичност овог Канона је што су Ирмоси Песама новосостављени, на основу библијских делова одговарајућих свакој Песми; а нису кориштени већ постојећи, како је уобичајено.

По ѿ-мъ ѡалмѣ: стѣхѣра, гласъ ѿ:

Радѣйся, сѣрміе, землѣ црѣка, * крѣвѣю неизчѣтныѣхъ мѣченикъ
 ѡмочѣнна! * радѣйся, сѣѣнна митрополѣе вѣлградѣ-карловацка! *
 радѣйся, вѣохранѣмаѣ епархѣе бачска! * радѣйся, стѣѣйша митрополѣе
 пѣщѣска, * мѣти, црѣкве сѣрбска! * радѣйся, вѣосажѣнна стѣла горѣ
 фрѣжска! * радѣйся, ѡвѣтели шишѣтовацка! * радѣйся, вѣсь сѣрбскѣй
 рѣде, * ѣакъ прѣбный рафаїл, прошѣдъ чрезъ вселѣнѣю мѣки, * предѣта
 прѣтѣла вѣжѣю, ѿ мѣлитѣ ѡ тѣбѣ дѣнь ѿ нѣщѣ.

Канѣнъ ѡѣспѣнѣ ѿ канѣнъ прѣбнаго мѣника рафаїла,
 ѣгѣже краегранѣе (вѣ тропарѣхъ ѿ сѣдѣльнѣ):

Преподѣбнаго рафаїла славимъ.

Вѣ вѣорѣдичнаѣ же: [Творѣнѣ:] Зорѣтѣво. Гласъ ѿ.

Пѣснь ѿ. Ірѣмѣ:

Поимъ гдѣви, славимъ во прославѣнѣ: * ѿла немѣкрѣнна провѣдъ, *
 фараѣна же ѿ вѣнѣтѣво ѣгѣ вѣ морѣ чермнѣе вѣвѣрѣ.

Прѣпѣвѣ: Прѣвномѣниче ѡѣе рафаїле, мѣли вѣга ѡ насъ!

Пѣснѣю, вѣратѣе, воспѣимъ монашѣскѣя подѣвѣи * ѿ мѣническѣя
 страдѣнѣя предѣвнаго ѡѣа нашего рафаїла: * хвалѣще гдѣ, вѣ
 немѣже славимъ прославѣльшаго.

Радѣсть вѣчѣнѣю достѣгла ѣси, * чрезъ ѿдѣль плачѣвѣнѣю прошѣдъ, * ѿ
 ѡ гдѣе своѣмъ славимъ пострадѣвѣ: * ѡ! страдѣльче прѣбне, * ѡѣе
 рафаїле всѣблѣженне.

Ѣнѣхъ ѿногдѣ прѣрѣчѣтѣвоѣ ѣакъ гдѣ накарѣетъ вѣл нечѣстѣвѣя, *
 прѣшѣдъ со своѣми стѣыми сотворѣтѣи сѣдъ надъ всѣми: * тѣмѣже ѿ
 мѣчѣтелей твоѣхъ накарѣнѣе постѣгнетъ, * ты же радѣешѣ со всѣми
 стѣыми.

Вѣорѣдиченъ:

Защѣти насъ ѡ всѣмъ скорѣѣи ѿ вѣдъ, прѣстѣла дѣво: * тѣбѣ во
 прѣвѣгѣемъ, ѡ! всѣмѣтѣва, * ѣакъ непрѣворѣмомѣ заврѣлѣ ѿ
 ѡутѣвѣрѣнѣю дѣшъ насѣхъ.

Катавасија: Преукрашена Божанском славом ...

Песма 3. Ирмос:

Утврди, Господе, поколебано срце моје; * укрепи, Боже, клонулу снагу моју; * да се развеселим спасењу Твоме, * и без страха погледам на непријатеље своје.

Преподобни оче, ти си храбро стајао пред злославним мучитељима, * мушки подносећ(и) вређања и бијења, * јер си знао да ће те Господ спасити ако претрпиш до краја. [Мт. 10,22 и сл.]

Оче преподобни, овенчан двоструким венцем, * двоструком радошћу се веселиш у царству Господ(ар)а твога; * примив(ши) од Њега плату за подвиге своје и страдања своја.

Девством сијаш међу мученицима, * и страдањем блисташ међу девственицима; * оче Рафаило свеблажени, * и божанском Исцелењу истоимени. **Богородичан:**

Оnome који се од Тебе неискусомужно родио, * и Коме си се као истинитом Животу преселила, * Пресвета Дјево Мати, моли се: * да се смиљује душама оних који непрестано опењу, * и [као] истиниту Богородицу Т[еб]е величају.

Седален, глас 3:

Одржав(ши) неодступно праву веру до краја, * и претрпев(ши) мушки силна злостављања; * сада се славиш са исповедницима, * и прослављаш [се] са мученицима, * оче Рафаило анђелу истомени и срцем смирени. **Слава ... и сада ... Успења, глас исти:**

Рађањем Твојим законе природе си победила, * а Успењем Твојим ниси нас напустила, Пресвета Богородице. * Зато, Те и славимо као једину Матер и Дјеву истиниту, * и заступницу нашу свагдашњу.

Песма 4. Ирмос:

Изашао си на спасење народа Твога, * дошао си да спасеш помазанике Твоје; [Авак. 3,13] * зато ти радосно узвикујемо: * Слава моћи Твојој, Господе!

Катака́сія: Предкращѣннаѣ бжѣтвенноу славоу:

Пѣснь г. Ирмосъ:

Оутверди, гди, подвигшесѣ срѣце моѣ: * оукрѣпи, бже, оунывающю крѣпость мою: * да возвеселюсѣ спсѣнію твоѣмъ, * и безъ стѣраха воззрю на враги моѣ.

Прѣбне оѣе, ты доблественноу предстоѣлѣ еси словеснымъ мѣчичелесмъ, * мужественноу подѣвкѣ поношеніѣ и бѣшеніѣ, * вѣдалѣ бо еси ѣакъ гдѣ спсѣтъѣ тѣѣ ѣще претѣрпиши до конца.

Оѣе прѣбне, оувѣнчаемъ сѣгубымъ вѣнцемъ, * сѣгубоу радостію веселишисѣ въ црѣтвѣи влѣки твоѣгѣ: * воспріѣвѣ ѿ негѣ возмѣздѣе пѣдвигъ твоихъ и страданій твоихъ.

Дѣствомъ сѣлѣши въ мѣнищѣхъ, * и страданіемъ блистѣеши въ дѣственищѣхъ: * оѣе рафаїле всеблженне, * и бжѣтвенномъ исцѣленію тезомѣнне.

Бѣорѣдиченъ:

Ѧтебѣ неискѣсомѣжноу рѣждашемѣсѣ, * емѣже ѣакъ истинномъ животѣ престѣвилѣсѣ еси, * престѣлѣ дѣбо мѣти, молисѣ: * поміловатисѣ дѣшамъ непрестанноу воспѣвающихъ, * и истинноу вѣцѣ тѣѣ величѣющихъ.

Гѣдѣленъ, гласъ г:

Ѧбдѣржавѣ неѣстѣпнѣ правѣю вѣрѣ до конца, * и претерпѣвѣ мужественноу силноу ѣсловесніѣ: * нынѣ славишисѣ со исповѣдники, * и прославлѣшисѣ съ мѣники, * оѣе рафаїле ѣггѣлѣ тезомѣнне и срѣцемъ сміренне.

Слава, и нынѣ, оупеніѣ, гласъ тѣѣже:

Рѣденіемъ твоимъ закѣны естѣствѣ повѣдѣла еси, * оупеніемъ же твоимъ не ѣстѣвила насъ еси, престѣлѣ вѣце. * тѣѣмъже тѣѣ славнымъ ѣакъ едінѣ мѣрь и дѣѣ истинноу, * и предстѣтельницѣ нашѣ всегдѣшнюю.

Пѣснь д. Ирмосъ:

Изшелѣ еси во спсѣніе людеѣ твоихъ, * пришелѣ еси во еѣже спсѣти помѣзанныѣ твоѣ. * тѣѣмъ тѣѣ радостноу взыкѣемъ: * слава силѣ твоѣй, гди!

Боли своје си верно положио на Господа Твога, * и Он те укрепи у страдању твојем, * не дав(ши) ти да посрнеш; [сл. Пс. 54,23] * нити да ликују непријатељи твоји над тобом, * радујућ(и) се паду праведника.

Новог Израила светилник постав(ши), преподобни оче, * и на висину Боговиђења узишав(ши); * светлиш нам чистотом живота и крвљу мучеништва, * крајеве србске светло озаравајућ(и).

Одолев(ши) кроз непрестане подвиге * невид[љ]ивим непријатељима спасења свога; * ти си, преподобни оче, знао * како се ваља супротставити и оним вид[љ]ивима. **Богородичан:**

Арханђелски поздрав * приносимо Ти, Богородице, кличућ(и): * Радуј се, Благодатна! * Радуј се, Богоизабрана! * Радуј се, Маријо, * Дјево пренепорочна, и Мајко свечасна!

Песма 5. Ирмос:

Заповести Твоје непрестано истражујем, Господе, * јер су оне светлост моја; * и лице Твоје свагда тражим, * јер осим Тебе, другог Бога не знам.

Гору Фрушку деспоти србски негда свештеним обитељима испунише, * а сада је преподобни подвизима и страдањима преукрасише; * и једни и други је уистину светом учинише.

Агарјанским хордама наруга се у младости смели Авакум; * а смерни Рафаило, у старости посрами кривоверне пукове; * и један и други остадоше верни Господу до саме смрти, * и задобише венце нестаривог живота. [сл. Откр. 2,10]

Радосно изнев(ши) поругу Христову на телу својем; [сл. Јевр. 13,13] * ти си, преподобни оче, муке за Христа сматрао за веће богатство од сваког блага земаљског, [сл. Јевр. 11,26] * јер си гледао на награду, која је(сте) у Бога. **Богородичан:**

Гамилосна Мајко милосрдног Сина, * ублажи молитвама Твојим страдања невољних; * и одагнај напад(а)је народā злославних * од народā Твојих православних; * да узвеличамо Онога који се од Тебе родио, * и по престављењу Те у вечну светлост примио.

Болѣзни твоѣ вѣрнѡ положилъ єси на г҃да твоег҃о, * и҃ тоѡ тѣлоу
поукрѣпѣнѣ въ страданїи твоѣмъ, * не давъ ти поползѣти: * ниже
ликовѣти врагѡмъ твоимъ надъ тобою, * радѣющею низпаденїю прѣнаг҃о.

Но́ваг҃о и҃ла свѣтїльнику бысть, прѣбне ѿче, * и҃ на высотѣхъ
вѣг҃озрѣнїѡ возшеде: * свѣтлиши намъ чѣтою житїѡ и҃ кровїю
мѣничества, * концы єррескїѡ свѣтлѡ ѡзарѡ.

Агаранскимъ ѡрдѡмъ порѣгѡ въ юности дерзнове́ннїи ѡбвѣжѣмъ: *
Асмирѣнный же рафаїлъ, въ старости посрамѣ кривовѣрныхъ полкѣ: *
и҃ ѿвыи же и҃ ѿныи пребыста вѣрна ко г҃дѣ до самыѡ смерти, * и҃
воспрїѡста вѣнцы нестарѣемыѡ жи́зни. **Г҃ородиченъ:**

Арха́г҃льское цѣлованїе * приносимъ ти, бѣе, вопїюще: * радѣе, *
благѣтна! * радѣе, вѣг҃онзѣранны! * радѣе, мѣе, * дѣо
пренепорѡчна, и҃ мѣи всечѣтна!

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Заповѣдей твоихъ непреста́ннѡ испытѣю, г҃ди, * ѡакъ сїѡ свѣтъ свѣтъ
моѡ: * и҃ лица твоег҃о всегда възыцѣ, * развѣ бо тебе, и҃ногѡ бѣа не
вѣмъ.

Горѣ фрѣжкѣю дѣспоти єрестїи и҃ногдѣ сѣенными ѡвѣтельми
и҃спѡлниша, * нынѣ же прѣбнїи пѡдвиги и҃ страданїи прѣкраснша:
* и҃ ѿви же и҃ ѿнии воистиннѣ стѣою содѣлаша ю.

Ѡдолѣвъ чре́зъ непреста́ннѡ пѡдвиги * невидимымъ врагѡмъ
спїенїѡ твоег҃о: * ты прѣбне ѿче, вѣдалъ єси * какъ подвѣетъ
противостѣти и҃ свѣщымъ видимымъ.

Радостнѡ и҃знѣе поношенїе хрїтѣо на тѣлесїи своемъ: * ты, прѣбне
ѿче, мѣки за хрїтѣа вѣнїлъ єси бѡлше богѣство ѡ всѡкаг҃о
блага земнаг҃о, * взирѡлъ бо єси на мздѣ, ѡже єсть оу бѣа. **Г҃ородиченъ:**

Самлѣтна мѣи мѣрнаг҃о єна, * оубѣжнїи мѣтвѡми твоимѣи страданїѡ
икѡрбныхъ: * и҃ ѡженнїи нападѣнїѡ ѡзыковъ слолавныхъ * ѡ
нардѡвъ твоихъ православныхъ: * да возвеличимъ ѡ тебе рѡждшаг҃о, *
и҃ по прѣставленїи въ присносѣщный свѣтъ тѣлѡ прїимшаг҃о.

Песма 6. Ирмос:

И када ме потопе воде, * и прогута ме земља, * хвалиће Те душа моја, Господе; * јер ћеш ме Ти извадити из пропасти, * и гледаће очи моје победно славље свете Цркве Твоје.

Ако је Бог с нама, ко ће против нас?“ [Рим. 8,31] * кличе божански Апостол, исповедајућ(и) свемоћ Божију; * која се и на теби, преподобни оче, показа савршеном, [2. Кор. 12,9] * јер си безумље кривоверних мучитеља победио, * и безсмислице њихове [си] силно изобличио.

Фрушка гора, као негда Гора Атонска, попрскана крвљу преподобних, * одену се у хаљине сјајне и заблиста се славом мученика̄; * и онда и сада крвожедни пукови кривоверних * насиље и зверства чинише над православнима, * безумно помишљајућ(и) да се мачем може уништити вера права.

Ако вас злочинци и најтежим мукама уморише; * но, ваш (с)помен на земљи не уништише, * и имена ваша из Књиге вечног Живота не избрисаше, [сл. Откр. 3,5] * јер вас у зборове безсмртне сам Животодавац уведе.

Богородичан:

Тебе, Богородице Приснодјево, * ми који носимо име Сина Твога и Бога, * Кома си прешла; * кроза све нараштаје православно исповедамо, * и молимо да Му се молиш за род наш.

Кондак, глас 8:

Као заступнику нашем, преподобни оче, * прибегавамо ти и молимо те: * Христу Богу моли се, * да нама који с вером и љубављу поштујемо свечасни (с)помен твој, * источи извор излечења од бол(ест)и наших и немоћи, * и да се смилује душама нашим; * да ти кличемо: * Радуј се, нови преподобно-мучениче, * оче Рафаило, ангелоимени!

Икос:

Пѣснь ѿ. Ирмосъ:

Вѣгда же потопѣтъ мѣ воды, * и пожрѣтъ мѣ землѣ, * восхвалѣтъ
тѣ душѣ моѣ, гдѣ: * ты бо возведѣши мѣ ѿ тлѣ, * и зрѣтъ ѿчи мой
повѣдное торжество стѣбѣ цркви твоѣ.

Ище бѣзъ съ нами, ктѣ на ны; * вопіетъ бжтвенный аплз, исповѣдалъ
всемѣцъ бжтѣю: * ѣже и на тебѣ, прѣбне ѿче, ѣвнѣа совершенна: *
безъмѣ бо кривовѣрныхъ мучителѣй повѣдалъ ѣси, * и глѣмлѣнѣа ѣхъ
сильнѣо и зѣблѣчилъ ѣси.

Фрѣжскаѣ горѣ, ѣкоже иногда горѣ адѣонскаѣ, ѿбагрѣннаѣ кровѣю
прѣбныхъ, * ѿдѣлаѣа въ ризы свѣтлыѣа и возѣблѣстѣаѣа сѣакою
мученикѣ: * и иногда и нынѣ кровожаднѣи полкѣ кривовѣрныхъ * насѣлѣе
и свѣрстѣаѣа творѣхѣ надъ правослѣвными, * безъмнѣо помышлѣюще да
мечѣмъ мѣжетѣа ѣничтѣжити вѣра прѣваѣа.

Ище вѣсѣ слодѣи и тѣжѣйшими мѣками ѣуморѣша: * но, вѣшѣ
пѣмѣть на землѣ не ѣничтѣжнѣа, * и именѣа вѣша ѿ книгѣ
вѣчныхъ жѣзни не и зглѣднѣа, * и бо въ лики беземѣртнѣа сѣмъ
жизнодѣвецъ введѣ вѣсѣ. **Бѣгородиченъ:**

Тебѣ, бѣе приснодѣо, * ѣмѣ носѣцѣи сѣа твоегѣ и бѣа, * кѣ немѣже
прѣстѣвилѣа ѣси: * во всѣа рѣды правослѣвнѣо исповѣдѣмъ, * и
мѣлимъ да мѣлишнѣа ѣмѣ ѿ рѣдѣ нашѣмъ.

Кондѣкъ, глѣсѣ и:

Икъ прѣстѣителю нашѣмѣ, прѣбне ѿче, * прѣвѣгѣемъ тѣи и мѣлимъ
тѣа: * хрѣтѣ бѣу молѣмъ, * съ вѣрою и любѣвѣю чтѣщимъ намъ
всѣчтѣндѣю пѣмѣть твоѣ, * и стѣчѣти и стѣчѣникѣ врачѣкѣнѣи ѿ недѣгѣвѣхъ
нашихъ и нѣмоцѣи, * и помѣловѣтнѣа душѣамъ нашѣмъ: * да зѣвѣмъ тѣи:
* радѣнѣа, нѣвѣи прѣбномѣчнѣе, * ѿче рафанѣе, агѣлонмѣнне. **Икосъ:**

Певајућ(и) нову песму новом мученику, * преподобном оцу нашем Рафаилу, * молим Ти се, Христе Боже: * скини са мене бреме кала греховнога, * и разреши узе језика мога спорога, * и просветли таму ума мога сквернога, * да бих могао неосуђено клицати: * Радуј се, оче Рафаило, Божанском исцелењу истоимени; * радуј се, преподобних радовање и мученик̄а весеље. * Радуј се, праве вере исповедање и правоверних утврђење; * радуј се, кривоверја изобличење и злославних посрамљење. * Радуј се, православних украшење и благочестивих (у)дивљење; * радуј се, оче, западних крајева просвећење и источних укрепљење. * Радуј се, [на]рода свога уздизање и непријатеља његових обарање; * радуј се, из(а)браних прихватање и одступник̄а одбацавање! [Народ:]

Радуј се, нови преподобно-мучениче, * оче Рафаило ангелоимени!

Затим: читамо Синаксарско житије.*⁹

Песма 7. Ирмос:

Богобојазним младићима у ужареној пећи сиђе анђео, * расхлађујућ(и) је и ономоћавајућ(и) пламен; * и они једним устима прославише Тројичнога Бога, узвикујућ(и): * Благословен (је)си Господе, Боже отаца наших.

Ишли сте на страдање Трисвету песму појућ(и), * и тако стадосте пред Трисветог Бога, * у беле хаљине одевени и крвљу својом украшени, * уз њене речи: * Свети Боже, Свети Крепки, * Свети Безсмртни, помилуј нас.

Дажно хришћанство дишућ(и) претњом и убиством, * на истините ученике Господње [сл. *Д. ап. 9,1*] оружаше пукове своје; * но, Господ који крепи невољне, * разара намере вражије, [сл. *2. Сам. 15,31 и 34; 17,14*] * желећ(и) да спасе изабране своје, који му кличу: * Свеопеван (је)си Господе, Боже отаца наших.

Антихрист нађе верне следбенике своје, * који се ни крви невинне не постидеше, * само да би остварили зле намере своје; * јер не знају да правоверно исповедају * свето име Гда, Бога отаца наших. Богородичан:

⁹* види на крају ове књиге.

Поа нѡвѣю пѣснь нѡвомѣ мѣнику, * прѣвномѣ ѡцѣ нашемѣ рафаїлѣ,
 * молѡтнѣа, хрѣтѣ бжѣ: * сними ѿ менѣ врема кѣла грѣхѡвнаго, * ѿ
 разрѣши оузы ѡзыка моегѡ мѣдлѣваго, * ѿ просвѣтити тѣмѣ оумѣ моегѡ
 сквернаго, * да возмогѣ неволѣженно вопѣти: * **Р**адѣсѣа, ѡче рафаїле,
 бжѣтвенномѣ ѿщѣленію тезомѣнне: * радѣсѣа, прѣбныхъ радѡваніе ѿ
 мѣченикѡ веселіе. * радѣсѣа, правыхъ вѣры ѿповѣданіе ѿ правѡвѣрныхъ
 оутверженіе: * радѣсѣа, крѣвѡвѣрїа ѡблченіе ѿ словѣсныхъ посрамленіе. *
 радѣсѣа, правослѣвныхъ оукрашеніе ѿ бл҃гочѣтѣныхъ оуднѣленіе: * радѣсѣа, ѡче,
 западныхъ предѣлѡ просвѣщеніе ѿ востѡчныхъ оукрѣпленіе. * радѣсѣа, рѡда
 своегѡ воздвизаніе ѿ врагѡвѡ ѡгѡ низложеніе: * радѣсѣа, ѿзбранныхъ
 воспрїятіе ѿ ѡстѣпныхъ ѡрнѡвеніе. **[Лѡдіе:]**

Радѣсѣа, нѡвый прѣвномѣниче, * ѡче рафаїле аг҃лонѣнне.

Потѡмѡ: читѣемѡ сѣнаѡарское житїе.*¹⁰

Пѣснь 3. Ірмосѡ:

Бл҃гочѣтѣнымѡ ѡтрокѡмѡ въ разжженнѣй пѣци снїде аг҃лѡвѡ, * прохладѣа
 ѡ ѿ ѡнемоцестѣва пламень: * ѿ тїи ѡднѣми оустѡи прослѣвиша трѣнаго
 б҃га, възывѡюще: * бл҃гѣенѡ ѡси, г҃ди, бжѣ ѡтѣцѡ нашихъ.

Идѡстѣ на страданіе трнѣтѣю пѣснь поѡще, * ѿ тѣкѡ предѣстѣ
Итрнѣтѡмѣ б҃гѣ, * въ бѣлыа рїзы ѡдѣани ѿ кровїю своею оукрашени,
 * ѡ ѡ слѡвеса: * сѣый бжѣ, сѣый крѣпкїи, * сѣый безсмѣртный,
 помнѣи насѡ.

Джехрѣтїанство дышѡще преценіемѡ ѿ оубїйствѡмѡ, * на ѿстинныхъ
 оучнїкѡ г҃ди воорѣжѣше ѡполченїа своѡ: * но, г҃дѣ оукрѣплѣа ѿ
 скорѣащыхъ, * разорѣтѡ совѣтѡ вражїа, * хотѣа сїстї ѿзбранныхъ своѡ,
 вопїѡщыхъ ѡмѣ: * всепѣтѡ ѡси, г҃ди, бжѣ ѡтѣцѡ нашихъ.

Интїхрїстѡ ѡверѣте вѣрныхъ послѣдователн своѡ, * ни крѡве
 ѿнеповннхъ не постыдѣвшыхѡсѡ, * тѡкмѡ да ѡщѣстѣвѣютѡ слѣа
 совѣтѡ своѡ: * не вѣдѡщыхъ бо правѡвѣрныхъ ѿповѣдати * сѣѡе ѿма г҃дѣ,
 б҃га ѡтѣцѡ нашихъ. **Б҃городнѣнѡ:**

^{10*} зрѣ въ концѣ книгѣ сѣа.

Обрадујмо се данас, верни, * Успење Пресвете Богородице славећ(и), * и са светим апостолима и анђелима, завапимо јој: * Моли Дјево Сина Твога, Кома си прешла, * да нас сачува од свак[акв]их мука и беда.

Песма 8. Ирмос:

Онога који је огањ у пећи угасио, * и младиће од љуте смрти избавио, * и чељусти лавовске пред Данилом затворио – * опевајте дела као Господа, * и преузносите у све векове!

Главећ(и) подвиге и страдања твоја, свечасни оче, * са зборовима преподобних и мученика на небесима, * и ми грешни на земљи узвикујемо: * Онога који нас крепи у страдањима, * хвалите дела као Господа, * и преузносите у све векове!

Датиноумујуће мучитеље своје победив(ши), * и праву веру до краја одржав(ши); * ушао си у свете зборове, преподобни оче, и са њима кличеш: * Онога који нам даје победу, * славите дела као Господа, * и преузносите у све векове!

Днтихристов пород своја прождрљива уста разјапи на народ Божији, * ненаситу утробу своју желећ(и) да напуни; * но, Господ скрати дане ове из(а)браних ради [Мт. 24,22] који кличу: * Онога који нас избавља, * исповедајте дела као Господа, * и преузносите у све векове.

Богородичан:

Рладичице Богоблагодатна, свемоћним молитвама Твојим, * Подагнај непријатељске нападе и демонске насртаје * од наслеђа Сина Твога, Кома си прешла; * да вазда исповедамо и преузносимо Тебе, * Мајку Господа, Бога отаца наших.

Песма 9. Ирмос:

Предвечно рођени од Оца, Логос, * јави се у времену родив(ши) се од пречисте Дјевице – * да потражи изгубљене и сабере разсејане. [ср. Јн. 11,52] * Зато Њега, као Бога и Спаса прослављамо, * а Њу као истиниту Богородицу, побожно величамо.

Ѡбрѣдѣмѣа днѣсь вѣрнѣи, * оуспѣнїе пресѣтѣа бѣы славаце, * и со сѣтѣми аплѣы и агглы, возопїимъ къ ней: * молѣ дѣо сѣа твоегò, ѣмѣже пресѣавиласѣ ѣсѣ, * сохраниѣти насъ Ѡ всѣкнѣхъ мѣкѣ и вѣдѣ.

Пѣснь ѣ. Ирмосъ:

Ѡгнь въ пѣци оугасѣвшѣаго, * и Ѡтроки Ѡ лючѣа смѣрѣти и забавѣвшѣаго, * и львѣвъ чѣлюстѣи предъ данїиломъ затѣкающѣаго, * воспѣвайѣте дѣла ѣакѣ гдѣа, * и превозносѣте во всѣхъ вѣки.

Славаце пòдвиги и страдѣна твоѣа, всечѣтне Ѡче, * съ лики прѣбнѣныхъ и мѣчѣннѣхъ на нѣбѣхъ, * и мы грѣшнѣи на землѣи взыкаемъ: * оукрѣплѣющѣаго насъ во страдѣнїихъ, * хвалиѣте дѣла ѣакѣ гдѣа, * и превозносѣте во всѣхъ вѣки.

Дапѣномѣдрѣствѣющѣа мѣчѣтели своѣа повѣдѣвъ, * и правѣю вѣрѣ до конца Ѡбдѣржавъ: * вшѣлъ ѣсѣ въ сѣтѣа лики, прѣбне Ѡче, и съ нѣми вопїѣши: * дающѣаго намъ повѣдѣ, * славити дѣла ѣакѣ гдѣа, * и превозносѣте во всѣхъ вѣки.

Интѣхрїстѣо порождѣнїе своѣа прожѣрливѣа оустѣа разширѣ на люди ѣвѣжѣа, * ненасытнагѣ чрѣва своегò исполнѣти хотѣа: * но, гдѣ прекрѣти днѣ сѣа избрѣннѣхъ радѣ, вопїющѣхъ: * и забавлѣющѣаго насъ, * исповѣдайѣте дѣла ѣакѣ гдѣа, * и превозносѣте во всѣхъ вѣки. **Бѣорòднѣнъ:**

Слѣще вѣоблѣтнаѣ, всемòщными млѣтвами твоѣими, * Ѡженѣи врѣжѣа нападѣнїѣ и дѣмѣонскаѣ нахождѣнїѣ * Ѡ наследѣа сѣа твоегò, ѣмѣже пресѣавиласѣ ѣсѣ: * да вынѣ исповѣдѣмъ и превозносѣмъ тебѣ, * мѣтерѣ гдѣа, вѣа Ѡтѣцѣхъ нашнѣхъ.

Пѣснь д. Ирмосъ:

Предвѣчнѣа рождѣнное Ѡ Ѡцѣа, слово, * ѣавѣсѣа во врѣмени родѣвѣа Ѡ прѣчѣтѣа Ѡтроковнѣцы * взыскаѣти погнѣшѣа и обратѣи разсѣлѣннѣа. * чѣмъ того, ѣакѣ вѣа и сѣа прославлѣемъ, * чѣюже ѣакѣ сѣщѣю бѣу, блѣгочѣтнѣа величѣемъ.

Видећ(и) страдања твоја, која си за Њ(ега) храбро поднео; * и муке твоје, које си до краја мушки претрпео; * уведе те Господ, преподобни оче, у места (с)покоја, * где се веселиш са свима праведницима, * примив(ши) плату за трудове своје.

Избраницима Божијим и мноштву народā, * који стоје пред престолом Његовим и Јагњетовим * у беле хаљине обучени; [сл. Откр. 7,9] * ти си се, добропобедни оче, придружио, * праву веру одржав(ши) и Христа православно исповедав(ши).

Монашки образ носив(ши) * и ангелоподобно на земљи поживев(ши), * и крв своју за Господа пролив(ши); * ти си се, свеблажени оче, удостојио: * славе преподобних и венаца мукотрпних, * и сада гледаш светлост лица Створитеља свих. **Богородичан:**

Обрадована Дјево, Богородице, молимо те: * моли се Сину Твоме и Богу, * Коме си прешла: * да и нас грешне обрадује, * и [да] душе наше помилује.

Свјетилан:

Претрпев(ши) страшна мучења, * и владарâ таме злобљења; * ти си се, преподобни оче, удостојио светих радовања, * и светлости лица Владарâ векова гледања. * Њега моли: да и нас грешне * увек ове свете радости удостојава, * и созерцања Божанске светлости испуњава.

Слава ... и сада ... Успења.

На „Хвалите ...“ стихире на 6:

3 Успења, и 3 преподобно-мученикâ, глас 3:

Унедоумици сам како да достојно опевам мученика Твога, Господе, * када сам сав оскрнављен и укаљан неумесним гресима; * који ум мој на доле вуку, * не дајућ(и) му да се уздигне ка чистоти; * који језик мој свезују, * не дајућ(и) му да исплете красноречиве песничке венце; * и усне моје затварају, * не дајућ(и) им да излију достојну похвалу преподобном оцу нашем Рафаилу. * Но, Господе, немајућ(и) приличних речи, молим Те само: * његовим молитвама помилуј мене свегрешнога, * и спаси [на]род наш од напада војски злога.

У недоумици сам како да достојно прославим мученика добропобеднога, * и којим венцима да увенчам борца свеизврснога, * оца Рафаила ангелоименога; * кога си Ти, Господе, победом над мучитељима прославио, * и венцима неувенивим увенчао, * и (међ)у зборове који Те непрестано славе са великом чашћу увео. * Но, Владико, немајућ(и) приличних речи, молим Те само: * његовим молитвама смилуј се србском народу * и свему хришћанском роду.

У недоумици сам како да достојно похвалим звезду пресветлу, * која у последња времена запад обасја светлошћу са истока, * која блистањем својим разagna облаке зловерја и мрака демонскога, * која страдањем својим разгласи непролазност Царства небескога, * која се исповедањем својим удостоји живота безсмртнога. * Но, Спасе, немајућ(и) приличних речи, молим Те само: * његовим молитвама укрепи [на]род наш, * дарујућ(и) му победу над противницима.

Слава ... глас 5:

Радуј се, Света Горо преобилна, * Патријаршијо Пећска, * Мати, Цркво Србска! * Радуј се, Фрушка Горо усирена, * крвљу преподобних мученика̄ убељена * и новом хаљином преукрашена! * Радуј се, обитељи Ковиљска – Свето-архангелска! * Радуј се, обитељи Бођанска – Свето-ваведењска! * Радуј се, обитељи Шишатовачка – Свето-рождественска! * Радуј се, велика лавро Манасијо – Свето-Тројична! * Радуј се, милостиви и јуначки кнеже Стефане! * Радуј се, мудри и храбри деспоте Високи Стеване! * Радуј се, и сав србски [на]роде, * јер се сада, – прошав(ши) кроз многе муке и невоље, [Откр. 7,14] * и украсив(ши) се венцима девства и мучеништва – * преподобни Рафаило непрестано моли Господу за те.

И сада ... Успења.

Велико славословље, и отпуст.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажен(ств)а од Канона̄ Празника̄ и преподобнога.

Прокимен, глас 4:

Види непријатеље моје, како се умножише; * и мржњом ме неправедном омрзоше.*¹¹

¹¹* Пс. 24,19.

Стих: Сачувај душу моју, и избави ме; * да се не постидим, јер се уздам у Тебе.*¹²

Апостол: Рим. Зач. 99.*¹³

Браћо, [8,28] знамо да онима који љубе Бога све помаже на добро, њима који су позвани по намјери; [29] Јер које унапријед позна, унапријед и одреди, да буду саобразни лику Сина његова, да он буде Прворођени међу многим браћом. [30] А које унапријед одреди, оне и призва; а које призва оне и оправда; а које оправда оне и прослави. [31] Шта ћемо, дакле, рећи на ово? Ако је Бог с нама, ко ће против нас? [32] Он који свога Сина не поштедје, него га предаде за све нас, како да нам с њиме и све не дарује? [33] Ко ће оптужити изабране Божије? Бог је онај који оправдава. [34] Ко ће осудити? Христос је онај који умрије, па још и васкрсе, који је и с десне стране Богу, који и посредује за нас. [35] Ко ће нас раставити од љубави Христове? Жалост или тјескоба, или гоњење, или глад, или голотиња, или опасност, или мач? [36] Као што је написано: Ради тебе нас убијају ваздан, сматрају нас овцама за клање. [37] Али у свему овоме побјеђујемо кроз Онога који нас је заволио. [38] Јер сам увјерен да нас ни смрт, ни живот, ни анђели, ни поглаварства, ни силе, ни садашњост, ни будућност, [39] Ни висина, ни дубина, нити икаква друга твар неће моћи одвојити од љубави Божије, која је у Христу Исусу Господу нашем.

Алилуја, глас 7:

Стих: Злопаћен бих, и понижен веома; * виках од уздисања срца мога.*¹⁴

Стих: Непријатељи моји живе, и осилише се нада мној; * и умножише се (они) који ме мрзе неоправдано.*¹⁵

^{12*} Пс. 24,20.

^{13*} Рим. 8,28-39.

^{14*} Пс. 37,9.

^{15*} Пс. 37,20.

Стѣхъ: Сохранѣ дѣшѣ моѣ, ѿ ѿзбѣви мѣ: * да не постыжѣса, ѿкакѣ оуповѣхъ на тѣ.

ѿплъ къ римлянамъ, зачало Чд.

Врачїе, [ѿ,ѿн] вѣмы (же) ѿкакѣ любящымъ бѣа вѣдъ поспѣшествѣютьъ во вѣгѣе, сѣщымъ по предѣвѣдѣнїю зкѣаннымъ. [ѿ,ѿ] ѿхже бо предѣвѣдѣ, [тѣхъ] ѿ предѣстѣви сообразнымъ быти образѣ сѣа своегѣ, ѿкакѣ быти сѣмѣ перворѣднѣ во многихъ братїамъхъ. [ѿ] ѿ ѿхже предѣстѣви, тѣхъ ѿ призвѣ: ѿ ѿхже призвѣ, сѣхъ ѿ ѿправдѣ: ѿ ѿхже ѿправдѣ, сѣхъ ѿ прослѣви. [ѿ] Чтѣ оубѣ речѣмъ къ сѣмъ; ѿще бѣхъ по насъ, ктѣ на ны; [ѿ] ѿже оубѣ своегѣ сѣа не пощадѣ, но за ны вѣдъ прѣдалъ сѣсть сѣгѣ: какѣ оубѣ не ѿ сѣ нимъ вѣдъ намъ дарствѣетъ; [ѿ] Ктѣ поѣмлетъ на ѿзбранныя бжїа; бѣхъ ѿправдѣан: ѿ Ктѣ ѿсѣждѣан; хрїтѣсѣ ѿнѣсѣ оумѣрыи, пѣче же ѿ воскресїи, ѿже ѿ сѣсть ѿдѣснѣю бѣа, ѿже ѿ ходѣтайствѣетъ ѿ насъ: [ѿ] Ктѣ ны разлѣчїтъ ѿ любѣ бжїа; скорѣ ли, ѿнѣ тѣснѣтѣ, ѿнѣ гонѣнїе, ѿнѣ глѣдъ, ѿнѣ наготѣ, ѿнѣ вѣдѣ, ѿнѣ мѣчь; ѿкоже сѣсть пїсано: [ѿ] ѿкакѣ тебѣ радѣ оумерщвлѣемѣ сѣмѣ вѣсь дѣнь, вѣнѣхомѣ ѿкоже оубѣцы заколѣнїа. [ѿ] Но ѿ сѣхъ вѣхъхъ преповѣждаемъ за возлюбльшаго ны. [ѿ] ѿзвѣстїхъ бо, ѿкакѣ ни смѣрть, ни живѣтѣ, ни ѿгѣли, ни начѣла, ниже сѣлы, ни нартѣдѣа, ни градѣца, [ѿ] ни высотѣ, ни глѣбннѣ, ни ѿна тѣварѣ кѣа возмѣжетъ насъ разлѣчїти ѿ любѣ бжїа, ѿже ѿ хрїтѣ ѿнѣсѣ гѣтѣ нашѣмъ.

ѿлладїа, глѣсѣ 3:

Стѣхъ: ѿслобленъ вѣхъ, ѿ смїрїхъ до сѣлѣ: * рыкѣхъ ѿ воздыханїа сѣрѣца моегѣ.

Стѣхъ: Вразї же моѣ живѣтѣ, ѿ оукрѣпїшасѣ пѣче менѣ: * ѿ оумнѣжїшасѣ ненавїдѣцїи мѣ безъ прѣвды.

Св. Јеванђеље од Јована зач. 52.*¹⁶

Рече Господ Својим ученицима: [15,17] Ово вам заповиједам: да љубите једни друге. [18] Ако вас мрзи свијет, знајте да је мене омрзнуо прије вас. [19] Кад бисте били од свијета, свијет би своје љубио, а како нисте од свијета него вас ја изабрах од свијета, зато вас мрзи свијет. [20] Опомињите се ријечи коју вам ја рекох: није слуга већи од господара својега. Ако мене гонише, и вас ће гонити: ако моју ријеч одржаше, и вашу ће одржати. [21] Али све ће вам ово чинити због имена мојега, јер не познају Онога који ме посла. [22] Да нисам дошао и говорио им, не би гријеха имали; а сад изговора немају за гријех свој. [23] Који мрзи мене и Оца мојега мрзи. [24] Да не творих међу њима дјела која нико други није творио, не би гријеха имали: а сада су и видјели, и омрзнули и мене и Оца мојега. [25] Али да се испуни ријеч написана у Закону њихову: Омрзнуше ме ни за што. [26] А када дође Утјешитељ, кога ћу вам ја послати од Оца, Дух Истине, који од Оца исходи, Он ће свједочити за мене. [27] А и ви ћете свједочити, јер сте од почетка са мном. [16,1] Ово сам вам казао да се не саблазните. [2] Изгониће вас из синагога; Али долази час када ће сваки ко вас убије мислити да Богу службу приноси. [3] И то ће чинити, јер не познаше Оца ни мене.

Причастен:

Радујте се праведн[иц]и (у) Господу, * прав[едн]има приличи похвала.*¹⁷

Двостиховље:

Преподобног Рафаила (с)помен појем,
Да исцелење од Господа стекнем.

Крај делу, слава и хвала Богу!

^{16*} Јн.15,17-16,3.

^{17*} Пс. 32,1.

Сѣое ѣвѣліе ѿ іоанна, зачало ѣвѣ.

ВЕЧЕ ГДѢ СВОИМЪ ОУЧЕНИКѠМЪ: [ѣ.ѣі] **С**И ЗАПОВѢДАЮ ВАМЪ, ДА ЛЮБИТЕ ДРУГЪ ДРУГА. [iii] **И**ЩЕ МІРЪ ВАСЪ НЕ НАВИДИТЪ, ВѢДИТЕ, ІАКЪ МЕНЕ ПРѢЖДЕ ВАСЪ ВОЗНЕВИДИТЪ. [ѣ.і] **И**ЩЕ ѿ МІРА БЫСТЕ БЫЛИ, МІРЪ ОУБѢ СВОЕ ЛЮБИЛЪ БЫ: ІАКОЖЕ ѿ МІРА НѢСТЕ, НО ЯЗЪ НЪЗБРАХЪ ВЪ ѿ МІРА, СЕГѠ РАДИ НЕ НАВИДИТЪ ВАСЪ МІРЪ. [ѣ] **П**ОМИНАЙТЕ СЛОВО, ѢЖЕ ЯЗЪ РѢХЪ ВАМЪ: НѢСТЬ РАБЪ БОЛІИ ГДА СВОЕГѠ. ЯЩЕ МЕНЕ НЪЗГНАША, И ВАСЪ НЪЗЖЕНУТЪ: ЯЩЕ СЛОВО МОЕ СОБЛЮДОША, И ВАШЕ СОБЛЮДУТЪ. [ѣа] **Н**О СІѠ ВЕѠ ПВОРАТЪ ВАМЪ ЗА ИМА МОЕ, ІАКЪ НЕ ВѢДАТЪ ПОСЛАВШАГѠ МѠ. [ѣк] **И**ЩЕ НЕ БЫХЪ ПРИШЕЛЪ, И ГЛГОЛАЛЪ ИМЪ, ГРѢХЪ НЕ БЫША ИМѢЛИ: НЫНѢ ЖЕ ВИНЪ*¹⁸ НЕ ИМУТЪ Ѡ ГРѢСѢ СВОЕМЪ. [ѣг] **Н**Е НАВИДАИ МЕНЕ, И ѠЦѠ МОЕГѠ НЕ НАВИДИТЪ. [ѣд] **И**ЩЕ ДѢЛЪ НЕ БЫХЪ СОТВОРИЛЪ ВЪ НИХЪ, ИХЪЖЕ ИМЪ НИКТОЖЕ СОТВОРИ, ГРѢХЪ НЕ БЫША ИМѢЛИ: НЫНѢ ЖЕ И ВИДЕША, И ВОЗНЕВИДИША МЕНЕ, И ѠЦѠ МОЕГѠ. [ѣе] **Н**О ДА СЕДУЕТСА СЛОВО ПИСАННОЕ ВЪ ЗАКОНѢ ИХЪ: ІАКЪ ВОЗНЕВИДИША МѠ ПДНЕ. [ѣз] **В**ГДА ЖЕ ПРИДЕТЪ ОУТѢШИТЕЛЬ, ѢГОЖЕ ЯЗЪ ПОСЛО ВАМЪ ѿ ѠЦѠ, ДХЪ ИСТИНЫ, ИЖЕ ѿ ѠЦѠ НЪСХОДИТЪ, ТОИ СВИДЕТЕЛЬСТВУЕТЪ Ѡ МНѢ. [ѣз] **И** ВЪ ЖЕ СВИДЕТЕЛЬСТВУЕТЕ, ІАКЪ ИСКОНЕ СО МНОЮ ѢСТЕ. [ѣл,ѣ] **С**ІѠ ГЛГОЛАХЪ ВАМЪ, ДА НЕ СОБЛАЗНИТЕСА. [ѣ] **ѿ** СѠМНИЦЪ ИЖДЕДУТЪ ВЪ: НО ПРИДЕТЪ ЧАСЪ, ДА ВСѠКЪ ИЖЕ ОУБЕЕТЪ ВЪ МНИТСА СЛДЖЕВЪ ПРИНОСИТИ БГѠ. [ѣ] **И** СІѠ СОТВОРАТЪ, ІАКЪ НЕ ПОЗНАША ѠЦѠ, НИ МЕНЕ.

Причастенъ:

РАДУИТЕСА, ПРѢНИИ, Ѡ ГДѢ: * ПРАВЫМЪ ПОДОВАЕТЪ ПОХВАЛѠ.

Двѣстѣішіе:

ПрѣбнагѠ рафаїла пѠмѠть поѠ,
Да ищѣленіе оу гдѠ прѣвбращѠ.

ВОНЕЦЪ ДѢЛЪ, СЛАВА И ХВАЛА БГѠ!

^{18*} иъвинѣніѠ.

Додатак:

**Кратко житије, преп. Рафаила, игумана Шишатовачког,
које се може читати као Синаксар, после 6. Песме Канона:**

вај наш преподобни и свеблажени отац и добропобедни мученик Рафаило (Момчиловић), игуман манастира Рођења Пресв. Богородице званог Шишатовац, на Светој Гори Фрушкој, и иконописац, рођен је у селу званом Дeroње у Бачкој 23. априла 1875. г., од благочестивих родитеља Велимира и Персиде, којима је био треће и последње дете. На светом Крштењу добио је име Ђорђе. У дванаестој години, по завршетку основне школе, отац га одводи у манастир Ковиљ. После неколико година прелази у манастир Бођане. У оба манастира се самоуко бави сликарством.

У Србију прелази 1897. г., и бива примљен у манастир Манасију, где је замонашен добивши име Рафаило, а убрзо и рукоположен за јерођакона, а већ идуће 1898. г. за јеромонаха. Добивши стипендију од Синода и Митрополита уписује се у Уметничку школу у Београду; потом три године проводи у Москви, а једну у Риму усавршавајући вештину сликарства. Из Рима се враћа у Србију, а одатле у свој манастир Ковиљ (1908. г.). Сабрат манастира Шишатовац постаје 1935. г., а после три године и његов игуман.

Други светски рат 1941. г. захвата и територију Краљевине Југославије, а Срем (у коме се налази манастир Шишатовац) је под влашћу злогласне усташке Независне државе Хрватске. Дана 25. августа 1941. г. усташе хапсе игумана Рафаила са још три сабрата (Димитрије, Герман и Теофан), и одводе их у Славонску Пожегу. У возу су му почупали целу браду и страховито га тукли, као и остале. На железничкој станици у Славонској Пожеги, игуман са осталим калуђерима чека до два часа увече, када стиже воз из Славонског Брода са око 400 ухапшених Срба – сељака из срезова Босански Брод и Дервента. На станици усташе сврставају Србе у колону, и на чело стављају игумана Рафаила са његова три сабрата; и ударајући их спроводе их кроз град. Старци и немоћни су посртали од удараца, међу њима и игуман Рафаило. Усташе су их још више тукле, и терале да све време певају „Спрем’те се, спрем’те четници ...“ и „Свети Боже, ...“. Пред баракама у логору су стајали пуна два сата и

све време били тучени. Затим су им наредили да у трку улазе у баракe. Игуман Рафаило, већ сасвим испребијан и измрцварен, пада на под; а остали су га изгазили морајући да трче. Ту, како је пао није се више ни дигао; пренесен је у баракy без свести, а затим у логорску болницу.

Издахнуо је 3. септембра 1941. г. од задобијених повреда. По једнима: то је било у логорској болници у Славонској Пожеги, а по другима: возом је пребачен у Београд; тако да је могуће да му се свете мошти налазе на неком од београдских гробаља, или масовних гробница из оног времена.

Господе Исусе Христе, непорочно Јагње заклано за спасење света, васкрсло и седеће на престоу Царства са Оцем и Светим Духом, помилуј нас и спаси, и Царства небескога удостој, у коме се већ веселе и радују – гледајући незалазну светлост лица Твога – неизбројни свети србски нови мученици, међу којима и овај наш преподобни и добропобедни отац Рафаило, игуман Шишатовачки.

Њиховим и његовим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас. **Амин!**

Напомене о редакцијама:

1. Редакција завршена: 20. маја 1997. г.
- 2а. Прекуцано и незнатно редиговано: 30. априла 1998. г.
- 2б. Прекуцано и незнатно редиговано: 29. априла 2002. г.
3. Прекуцано (на компјутеру) и незнатно редиговано: 03. новембра 2004. г.
- 3а. Незнатно редиговано: 14. новембра 2006. г.
4. Редакција, превођење на цсл, синхронизација (усклађивање и делимична измена) србског са цсл текстом, као и измена (померање) акростиха Канонâ углавном завршене током: јула и августа, октобра 2015. г. Прегледано и делимично измењено током новембра 2015. г., а завршено крајем августа 2016. г.
- 4а. Незнатно редигован цео текст, и местимично поправљена граматика у цсл тексту: током септембра 2018. г. Завршено 5. октобра 2018. г.

